

Klachtencommissie SCEN

Oordeel van 9 mei 2023 naar aanleiding van de op 23 september 2022 ontvangen klacht van:

A,

klager,

wonende te B,

tegen

C,

aangeklaagde SCEN-arts,

gevestigd te D.

1. Het verloop van de procedure

1.1

De Klachtencommissie SCEN (hierna: de commissie) heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- het klaagschrift van klager d.d. 23 september 2022;
- het verweerschrift van de SCEN-arts d.d. 17 oktober 2022;
- de reactie van klager op het verweerschrift d.d. 19 oktober 2022.

1.2

Nadat het er eerst op leek dat klager zijn klacht niet door wenste te zetten, gaf hij op enig moment aan toch een oordeel van de commissie te wensen. Op 16 maart 2023 is de klacht op een hoorzitting behandeld. Hierbij waren zowel klager als de SCEN-arts aanwezig. Zowel klager als de SCEN-arts hadden een toehoorder meegenomen.

1.3

Op de zitting hebben klager en de SCEN-arts hun standpunt nader toegelicht en vragen van de commissie beantwoord. De commissie heeft het onderzoek daarop gesloten.

2. Waar gaat de zaak over en wat is de beslissing?

Centraal in deze zaak staat het handelen van de SCEN-arts voorafgaand aan en tijdens het SCEN-consult dat zij op 4 augustus 2022 heeft afgelegd bij klagers echtgenote. De commissie moet antwoord geven op de vraag of de SCEN-arts daarbij heeft gehandeld zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend SCEN-arts mag worden verwacht. Klager is onder andere van mening dat de SCEN-arts hem onterecht niet heeft betrokken bij het SCEN-consult. De commissie verklaart de klacht gedeeltelijk gegrond en legt de maatregel van een waarschuwing op. Hieronder licht zij deze beslissing toe.

3. Wat is er gebeurd?

3.1

Uit de door partijen toegezonden brieven en wat op de hoorzitting op 16 maart 2023 aan bod is gekomen, stelt de commissie de volgende relevante feiten vast.

3.2

Klager is de weduwnaar van mevrouw E. (hierna: klagers echtgenote). Klagers echtgenote leed aan vasculaire dementie. Vanwege haar verhoogde zorgvraag en gedragsproblematiek verbleef zij in een verzorgingstehuis dat gericht is op patiënten met dementie.

3.3

Op enig moment heeft klagers echtgenote bij haar huisarts een verzoek voor euthanasie gedaan. De huisarts heeft vervolgens verweerster (hierna: de SCEN-arts) gevraagd een SCEN-consult te verrichten. In het eerste telefoongesprek hebben de SCEN-arts en de huisarts onder meer gesproken over de planning van het SCEN-consult. De huisarts had aangegeven dat zij op korte termijn op vakantie ging en dat zij – als de SCEN-arts positief zou adviseren op het euthanasieverzoek – niet direct na haar vakantie wilde overgaan tot uitvoering van de euthanasie. De SCEN-arts heeft in het telefoongesprek aangegeven dat een SCEN-verslag, c.q. advies van SCEN-arts een bepaalde houdbaarheidsdatum heeft en dat er dus niet al te lange tijd mag zitten tussen een (positief) advies en de uitvoering van de euthanasie. Daarop hebben de huisarts en de SCEN-arts afgesproken dat de SCEN-arts het consult niet direct zou uitvoeren, maar daar nog even mee zou wachten. De SCEN-arts twijfelde of sprake was van voltooid leven problematiek, zodat zij zich voorafgaand aan het SCEN-consult voornam klagers echtgenote tijdens het consult onder vier ogen te spreken om zich een volledig beeld te kunnen vormen van het verzoek. Uiteindelijk heeft het SCEN-consult op 4 augustus 2022 plaatsgevonden, ongeveer een week na het telefoongesprek tussen de huisarts en de SCEN-arts.

3.4

Op 4 augustus 2022 ontmoette de SCEN-arts klager en zijn echtgenote in het restaurant van het verzorgingstehuis waar klagers echtgenote verbleef. Klager en zijn echtgenote waren op dat moment aan het eten. Klager heeft de SCEN-arts wat te eten aangeboden. De SCEN-arts heeft dat aanbod afgeslagen. Vervolgens heeft klager de SCEN-arts de NVVE-verklaring van zijn echtgenote onder de aandacht gebracht. Hierop heeft de SCEN-arts aangegeven dat zij onder vier ogen met klagers echtgenote over haar euthanasieverzoek wilde praten en dat zij dat bijvoorbeeld in de privékamer van klagers echtgenote wilde doen.

3.5

Klagers echtgenote en de SCEN-arts zijn vervolgens van tafel gegaan en richting de privékamer van klagers echtgenote gelopen. Klager bleef achter aan de tafel in het restaurant. Voordat de SCEN-arts en klagers echtgenote de privékamer bereikte, heeft de SCEN-arts klagers echtgenote gevraagd of haar echtgenoot niet mee kwam. Daarop antwoordde klagers echtgenote volgens de SCEN-arts dat hij aan het eten was, dat hij haar man niet was en dat zij een latrelatie hadden.

3.6

In de privékamer van klagers echtgenote heeft de SCEN-arts met klagers echtgenote gesproken over haar euthanasieverzoek. Aan het eind van het gesprek heeft de SCEN-arts klagers echtgenote laten weten dat zij positief zou adviseren over het euthanasieverzoek en dat het SCEN-verslag later zou volgen via de huisarts. Vervolgens heeft de SCEN-arts het verzorgingstehuis via het restaurant verlaten en met een zwaaigebaar afscheid genomen van klager.

3.7

Vier dagen na het SCEN-consult heeft de SCEN-arts het SCEN-verslag naar de huisarts gestuurd. Klager heeft pas na enkele weken kennisgenomen van het SCEN-verslag, althans van het daarin opgenomen positieve advies. Dit nadat hij zelf contact had gezocht met de huispraktijk.

4. Wat houdt de klacht in?

4.1

Op 23 september 2023 heeft klager per e-mail een klacht ingediend over het handelen van de SCEN-arts op 4 augustus 2022. Daaruit zijn vijf klachtonderdelen gedestilleerd, met de inhoud waarvan klager tijdens de zitting heeft ingestemd en die hierna worden toegelicht.

Klachtonderdeel 1 – De SCEN-arts heeft zich niet voorgesteld met haar naam

Het eerste verwijt dat klager de SCEN-arts maakt, is dat zij zich bij binnenkomst van het verzorgingstehuis niet met haar naam heeft voorgesteld. Zij heeft alleen haar functie als SCEN-arts benoemd.

Klachtonderdeel 2 – Klager mocht van de SCEN-arts niet bij het SCEN-consult aanwezig zijn

Als tweede verwijt klager de SCEN-arts dat zij hem niet heeft betrokken bij het SCEN-consult door hem uitdrukkelijk te kennen te geven dat zij onder vier ogen met zijn echtgenote in gesprek zou gaan. Hierdoor heeft klager niet de kans gehad om zijn echtgenote te ondersteunen in het gesprek en desgevraagd zijn visie op het euthanasieverzoek te geven, hetgeen wel gebruikelijk is tijdens een SCEN-consult.

Klachtonderdeel 3 – SCEN-arts heeft niet mondeling afscheid genomen van klager

Het derde verwijt is dat de SCEN-arts geen afscheid van klager heeft genomen nadat zij het gesprek met zijn echtgenote had afgerond. De SCEN-arts heeft alleen naar klager gezwaaid toen zij via het restaurant het verzorgingstehuis verliet. Hierdoor heeft klager niet de gelegenheid gehad te vragen hoe het gesprek was gelopen en wanneer het advies met hen zouden worden gedeeld.

Klachtonderdeel 4 – Advies is pas na enkele weken kenbaar gemaakt

Het vierde verwijt dat klager de SCEN-arts maakt, is dat het advies pas na enkele weken met hem is gedeeld, en wel nadat hij daarover zelf contact had opgenomen met de huisartsenpraktijk. Klager heeft gedurende enkele weken in grote onzekerheid geleefd omdat hij niet wist of wanneer hij het advies zou vernemen en of dat advies positief zou zijn.

Klachtonderdeel 5 – SCEN-arts heeft zich onnodig grievend uitgelaten over aard relatie klager en zijn echtgenote

Het vijfde verwijt dat klager de SCEN-arts maakt, is dat zij zich in haar verweerschrift onnodig grievend heeft uitgelaten over de aard van de relatie tussen klager en zijn echtgenote. In haar verweerschrift beschrijft de SCEN-arts de relatie van klager en zijn echtgenote als een 'latrelatie' en schrijft zij dat klagers echtgenote zou hebben gezegd: 'Het is mijn man niet, wij hebben een latrelatie'. Hoewel klager en zijn echtgenote inderdaad al enige tijd niet meer onder één dak leefde, waren zij nog steeds elkaars wettige echtgenoot. De reden dat klager en zijn echtgenote niet langer onder één dak leefden, was omdat dat vanwege de gedragsproblemen van klagers echtgenote niet meer mogelijk was. Door te spreken van een 'latrelatie' miskent de SCEN-arts de aard van de relatie tussen klager en zijn echtgenote en is zij voorbij gegaan aan de reden dat zij niet langer konden samenwonen.

5. Wat is het standpunt van de aangeklaagde SCEN-arts?

5.1

In haar verweerschrift d.d. 17 oktober 2022 en op de zitting d.d. 16 maart 2022 heeft de SCEN-arts haar zienswijze op de klacht gegeven. De zienswijze van de SCEN-arts wordt hieronder per klachtonderdeel weergegeven.

Klachtonderdeel 1 – De SCEN-arts heeft zich niet voorgesteld met haar naam

Wat betreft het eerste klachtonderdeel schrijft de SCEN-arts in haar verweerschrift dat zij zich niet kan voorstellen dat zij zich niet heeft voorgesteld zonder haar naam te noemen. Ter zitting heeft de SCEN-arts aangevuld dat zij een beetje overdonderd was door de setting. Zij trof klager en zijn echtgenote in het restaurant aan, waar zij nog bezig waren met het avondeten. Zij wilde de reden van haar komst, de euthanasiewens van klagers echtgenote, liever niet in een openbare ruimte bespreken, met het gevaar dat anderen mee zouden kunnen luisteren. Zij verwachtte dat de verpleging klagers echtgenote naar haar privékamer zouden begeleiden nadat zij zich bij binnenkomst aan een medewerker had voorgesteld als SCEN-arts en het doel van haar bezoek had medegedeeld. Dat de verpleging dat niet heeft gedaan en zij zich in het restaurant tot klager en zijn echtgenote moest wenden, bracht haar enigszins van haar stuk. Het zou kunnen dat zij zich daardoor niet (met haar naam) heeft voorgesteld, maar dat kan zij zich haast niet voorstellen.

Klachtonderdeel 2 – Klager mocht van de SCEN-arts niet bij het SCEN-consult aanwezig zijn

Over het tweede verwijt heeft de SCEN-arts in haar verweerschrift geschreven en mondeling ter zitting herhaald dat zij, toen zij aangaf klagers echtgenote 'onder vier ogen' te willen spreken, niet bedoeld heeft dat klager daar in zijn geheel niet bij aanwezig mocht zijn. Wel had zij zich voorafgaand aan het SCEN-consult voorgenomen klagers echtgenote tijdens het consult onder vier ogen te spreken om zich een volledig beeld te kunnen vormen van het verzoek. Zij meent dat sprake is van een semantische kwestie, waarbij 'onder vier ogen' niet letterlijk moet worden genomen, maar zo moet worden begrepen dat het gesprek primair wordt gevoerd met de patiënt en dat de partner als toehoorder aanwezig is. Dit is volgens haar ook gebruikelijk.

Toen de SCEN-arts met klagers echtgenote naar de privékamer liep, heeft zij haar nog wel gevraagd of haar echtgenoot mee kwam. Klagers echtgenote gaf daarop volgens de SCEN-arts aan dat hij aan het eten was, dat klager haar man niet was en dat zij een latrelatie hadden. Het gesprek met klagers echtgenote verliep heel goed en gaf de SCEN-arts geen aanleiding om klager er alsnog bij te halen, wat zij dan ook niet heeft gedaan.

Klachtonderdeel 3 – SCEN-arts heeft niet mondeling afscheid genomen van klager

Ten aanzien van het derde klachtonderdeel schrijft de SCEN-arts in haar verweerschrift dat zij bij wijze van afscheid inderdaad alleen naar klager heeft gezwaaid. Zij achtte het ongepast om in het restaurant afscheid te nemen van klager, omdat mensen mogelijk mee konden luisteren. Daarnaast vond de SCEN-arts klagers echtgenote mondig en helder genoeg om een en ander zelf met haar echtgenoot te bespreken. Normaal gesproken spreekt zij de familie van de geconsulteerde wel, maar een situatie als de onderhavige, waarin de partner zich in een rumoerig restaurant bevindt, had zij nog niet eerder meegemaakt.

Klachtonderdeel 4 – Advies is pas na enkele weken kenbaar gemaakt

Wat betreft het vierde klachtonderdeel heeft de SCEN-arts aangegeven dat zij wel wist dat de huisarts op vakantie was, maar niet voor hoelang. Zij kon er geen invloed op uitoefenen dat de huisarts pas na drie weken contact heeft opgenomen met klagers echtgenote. Zij betreurt het dat het echtpaar ondanks haar bemoedigende afscheidswaarden drie weken in spanning heeft gezeten.

Klachtonderdeel 5 – SCEN-arts heeft zich onnodig grievend uitgelaten over aard relatie klager en zijn echtgenote

Over het vijfde klachtonderdeel heeft de SCEN-arts ter zitting verklaard dat de passage uit haar verweerschrift waarin zij schrijft dat klagers echtgenote heeft aangegeven dat klager haar man niet is en zij een latrelatie hebben geenszins grievend bedoeld was. De SCEN-arts vond het opvallend dat klagers echtgenote zo goed en trots kon vertellen over haar woonsituatie. Zij vond dat een positief punt, waaruit wat haar betreft ook de zelfstandigheid van klagers echtgenoot bleek. Zij betreurt het dat klager de passage als schofferend heeft ervaren.

6. Wat zijn de overwegingen van de commissie?

6.1

De commissie wijst er allereerst op dat het bij de toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de SCEN-arts heeft gehandeld zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend beroepsgeenoot onder gelijke omstandigheden mag worden verwacht, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard werd aanvaard.

6.2

De kern van het kader waarbinnen de commissie zich een oordeel vormt over het gedrag en het handelen van een SCEN-arts, is de KNMG-richtlijn Goede steun en consultatie bij euthanasie (2012), verder te noemen: de richtlijn. In deze richtlijn staat immers puntsgewijs beschreven welk gedrag en handelen in beginsel van een SCEN-arts mag worden verwacht. Het behoort tot de verantwoordelijkheid van iedere SCEN-arts om bij de beoordeling van het euthanasieverzoek de richtlijn adequaat toe te passen en zo de verdere professionalisering van SCEN te bevorderen.

6.3

Op basis van de schriftelijke stukken, alles wat op de zitting is besproken en de voornoemde richtlijn, komt de commissie tot het oordeel dat de klacht gedeeltelijk gegrond is. Hierna licht de commissie haar beslissing toe. Zij zal klachtonderdeel 2 en 3 vanwege de onderlinge samenhang gezamenlijk behandelen.

Klachtonderdeel 1 – De SCEN-arts heeft zich niet voorgesteld met haar naam

De commissie stelt vast dat klager en de SCEN-arts van mening verschillen over de vraag of de SCEN-arts zich wel of niet met haar naam heeft voorgesteld. Klager weet zeker dat de SCEN-arts dat niet heeft gedaan, terwijl de SCEN-arts zich dat niet kan voorstellen. Aangezien de commissie er niet bij is geweest toen klager en de SCEN-arts elkaar ontmoetten, kan zij niet vaststellen of de SCEN-arts daarbij haar naam heeft genoemd. Volgens vaste jurisprudentie wordt in gevallen als het onderhavige, waarbij sprake is van het woord van de één tegen het woord van de ander, geen oordeel geveld. Aan het woord van de één kan immers niet meer waarde worden gehecht dan aan het woord van de ander. Daarom verklaart de commissie dit klachtonderdeel ongegrond.

Klachtonderdeel 2 & 3 – Klager mocht van de SCEN-arts niet bij het SCEN-consult aanwezig zijn & SCEN-arts heeft niet mondeling afscheid genomen van klager

De commissie constateert dat klagers echtgenote leed aan vasculaire dementie en dat kennelijk sprake was van een dusdanige zorgvraag en dusdanige gedragsproblematiek dat zij niet meer met klager kon samenwonen en dat een opname in een verzorgingstehuis, speciaal gericht op dementiezorg, noodzakelijk was. Ook constateert de commissie dat klagers echtgenote, waarschijnlijk vanwege de vasculaire dementie, kennelijk niet in staat is geweest klager te informeren over het voornemen van de SCEN-arts om positief te adviseren.

Als sprake is van een patiënt met een dementieel syndroom en gedragsproblematiek waarvoor hij of zij is opgenomen in een verzorgingstehuis, is volgens de commissie extra zorgvuldigheid geboden. Zo

acht de commissie het van groot belang dat een SCEN-arts in een dergelijk geval de visie van de partner of andere naaste(n) op het euthanasieverzoek vraagt. Zeker als deze partner of naaste, zoals ook bij klager het geval was, mantelzorgtaken verleende. Daarbij gaat het de commissie er uitdrukkelijk niet om dat er getoetst wordt of wat de patiënt zegt wel klopt, maar om het creëren van een volledig beeld van de situatie. Dit kan door de partner of de naaste(n) in het gesprek met de patiënt te betrekken of door hen afzonderlijk te spreken.

De commissie stelt vast dat de SCEN-arts klager alleen bij binnenkomst kort heeft gesproken en dat de SCEN-arts klager niet naar zijn visie op het euthanasieverzoek heeft gevraagd. Desgevraagd heeft klager ter zitting toegelicht dat hij niet de ruimte voelde om de SCEN-arts na afloop van het gesprek met zijn echtgenote zelf nog aan te spreken om zijn visie met haar te delen. Dit omdat zij zo duidelijk had gezegd dat zij niet met hem in gesprek ging, maar met zijn echtgenote. De SCEN-arts heeft ter zitting desgevraagd aangegeven dat zij na afloop van het gesprek met klagers echtgenote een goed gevoel had en geen behoefte had om nog met klager in gesprek te gaan en van hem aanvullende informatie te ontvangen, te meer niet omdat klager zich nog steeds in het openbare restaurant bevond en zij het daar te rumoerig vond.

De commissie overweegt dat de SCEN-arts klager ten onrechte in het geheel niet in de gelegenheid heeft gesteld om zijn visie op het euthanasieverzoek te geven. De commissie is van mening dat de SCEN-arts op enig moment met klager in gesprek had moeten gaan, bijvoorbeeld toen zij het gesprek met klagers echtgenote had afgerond. Dat de SCEN-arts niet in het openbare en rumoerige restaurant met klager in gesprek wilde gaan, begrijpt de commissie, maar er waren alternatieven denkbaar. Zo had zij aan een van de medewerkers van het verzorgingstehuis kunnen vragen om klager op enig moment te vragen zich ook naar de privékamer te begeven of had ze hem, nadat zij zijn echtgenote onder vier ogen had gesproken, zelf kunnen ophalen. Op die manier had zij in alle rust, zonder het gevaar dat anderen konden meeluisteren, klager naar zijn visie kunnen vragen en hem als naaste kunnen betrekken op dit toch zeer belangrijke moment in het leven van hem en zijn echtgenote. Nu de SCEN-arts ervoor heeft gekozen na afloop van het gesprek met klagers echtgenote niet in alle rust met klager te spreken, kon de SCEN-arts in de visie van de commissie niet volstaan door bij wijze van afscheid naar klager te zwaaien. Zij had, ondanks de openbaarheid en de rumoerigheid van het restaurant, enige terugkoppeling van het gesprek aan klager kunnen en moeten geven, met name ook in het licht van de afwezigheid van de huisarts en het ziektebeeld van klagers echtgenote.

De SCEN-arts heeft ter zitting toegelicht dat zij bij nader inzien anders had moeten handelen en bijvoorbeeld mondeling afscheid had moeten nemen van klager. Zij heeft toegelicht dat zij zich niet op haar gemak voelde door de setting van het rumoerige restaurant vol met andere bewoners en hun naasten, en dat zij daarom wellicht anders handelde dan zij normaal gesproken doet. De commissie kan zich voorstellen dat de SCEN-arts een setting als de onderhavige niet gewend is. De commissie meent echter dat van een SCEN-arts mag worden verwacht dat hij of zij de naaste van een patiënt niet uit het oog verliest, ook niet als hij of zij in een voor hem of haar nieuwe setting komt. Door te handelen zoals zij heeft gedaan, heeft zij klager in het geheel niet betrokken, wat heeft geleid tot veel spanning en verdriet bij klager. De commissie verklaart klachtonderdeel 2 en 3 dan ook gegrond.

Klachtonderdeel 4 – Advies is pas na enkele weken kenbaar gemaakt

Ten aanzien van het vierde klachtonderdeel heeft de commissie ter zitting aan klager gevraagd of dit klachtonderdeel zich richt tegen de huisarts, de SCEN-arts of allebei. Klager gaf aan dat het klachtonderdeel zich richt tegen beide artsen. Klager heeft zijn klacht ook aan de huisarts voorgelegd, waarop zij haar excuses heeft aangeboden voor het gebrek aan (duidelijke) communicatie rondom het SCEN-verslag, c.q. het advies van de SCEN-arts. De commissie kan geen oordeel vellen over een klacht tegen de huisarts. De commissie begrijpt de klacht tegen de SCEN-arts zo dat klager vindt dat de SCEN-arts niet voldoende met de huisarts heeft afgestemd hoe en wanneer het SCEN-verslag, althans het advies van de SCEN-arts, met klager en zijn echtgenote zou worden gedeeld.

Ter zitting heeft de SCEN-arts verklaard dat zij met de huisarts de afspraak had gemaakt dat zij bij een negatief advies contact zou leggen door de huisarts te bellen of anderszins te contacteren. Niet is gebleken dat SCEN-arts (duidelijke) afspraken heeft gemaakt over het delen van een positief advies. Dit terwijl zij wist dat de huisarts het advies waarschijnlijk niet direct (zelf) met klager en zijn echtgenote zou bespreken vanwege haar vakantie. De commissie is van mening dat het op de weg van de SCEN-arts had gelegen om met de huisarts duidelijke afspraken te maken over de communicatie van het advies met klager en zijn echtgenote. Op basis van punt 2 van de richtlijn moet

de SCEN-arts immers de regie voeren met betrekking tot alle aspecten van het consultatieproces, waaronder het maken van goede en sluitende afspraken over de onderlinge bereikbaarheid en beschikbaarheid. De commissie verklaart dit klachtonderdeel dan ook gegrond.

In haar verweerschrift heeft de SCEN-arts aangegeven dat zij er geen invloed op kon uitoefenen dat het advies pas na enkele weken met klager is gedeeld. Ook heeft zij ter zitting toegelicht dat zij haar bevindingen wel met klagers echtgenote heeft gedeeld en dat zij ervan uit is gegaan dat die een en ander wel met haar echtgenoot zou bespreken. Gelet op de bijzondere omstandigheden in de vakantieperiode waarin het SCEN-consult werd gevraagd en uitgevoerd, kan de commissie volgen dat de SCEN-arts haar voornemen om positief te adviseren direct met klagers echtgenote heeft gedeeld. Gelet op het ziektebeeld van klagers echtgenote en de afwezigheid van de huisarts vanwege vakantie, meent de commissie dat de SCEN-arts ook klager had moeten inlichten over haar voornemen een positief advies te geven. Dit had zij gelijktijdig met het nemen van afscheid kunnen doen. Op die manier had ook voorkomen kunnen worden dat klager wekenlang in spanning achterbleef.

Klachtonderdeel 5 – SCEN-arts heeft zich onnodig grievend uitgelaten over aard relatie klager en zijn echtgenote

Klager neemt het de SCEN-arts kwalijk dat zij in haar verweerschrift heeft geschreven dat zijn echtgenote zou hebben gezegd dat hij haar man niet was en dat zij een latrelatie hadden. Hij heeft dit als zeer kwetsend ervaren omdat hij haar wettige echtgenoot was en (de gedragsproblemen als gevolg van) de vasculaire dementie de reden was dat zij niet meer samenwoonden. De SCEN-arts heeft ter zitting toegelicht dat zij deze passage in haar verweerschrift heeft opgenomen omdat dit volgens haar blijkt gaf van de zelfstandigheid van klagers echtgenote en dat zij het zeker niet heeft opgenomen om klager te grieven. De commissie begrijpt goed dat het voor klager pijnlijk is geweest om te lezen dat zijn echtgenote hun jarenlange huwelijk heeft omschreven als een latrelatie en meent dat de SCEN-arts deze opmerking – door in gesprek te gaan met klager – nader had moeten onderzoeken ten tijde van het consult. Dat de SCEN-arts dat om haar moverende redenen in het verweerschrift heeft opgenomen, acht de commissie echter niet verwijtbaar. Dit klachtonderdeel verklaart de commissie dan ook ongegrond.

Maatregel

Uit het voorgaande volgt dat de klacht gedeeltelijk gegrond is. De vraag die nu voorligt, is of een maatregel passend is en zo ja welke. De commissie overweegt hierover het volgende. De SCEN-arts is tekortgeschoten in haar communicatie richting klager. Zij heeft klager niet in de gelegenheid gesteld zijn visie op het euthanasieverzoek met haar te delen. Dit vindt de commissie kwalijk, zeker gelet op het ziektebeeld van klagers echtgenote. Daarnaast vindt de commissie dat de SCEN-arts tekort is geschoten in haar regierol met betrekking tot de communicatie over het advies, gelet op punt 2 van de richtlijn had zij hierover duidelijke(re) afspraken moeten maken met de huisarts. Tijdens de zitting heeft de SCEN-arts erkent dat zij richting klager tekort is geschoten, en daarvoor heeft zij haar excuses aangeboden. Bovendien heeft de SCEN-arts zich tijdens de procedure open en toetsbaar opgesteld. Dit maakt dat het college volstaat met het opleggen van een waarschuwing, als een zakelijke terechtwijzing.

7. Wat is de beslissing van de commissie?

De commissie oordeelt klachtonderdeel 2, 3 en 4 gegrond en legt aan de SCEN-arts de maatregel op van waarschuwing.

De commissie

- bepaalt dat dit oordeel in geanonimiseerde vorm ter publicatie zal worden aangeboden aan Medisch Contact, het Tijdschrift voor Gezondheidsrecht en Gezondheidszorg Jurisprudentie.
- (...).

Aldus gegeven in raadkamer door mr. L. Beij, voorzitter, drs. M. van Bergeijk, drs. B.J.P. Vis-Janssens de Varebeke en mw. B. van den Heuvel, leden van de Klachtencommissie SCEN, in tegenwoordigheid van mr. C.M. Zetsma, secretaris.

de voorzitter:
mr. L. Beij

de secretaris:
mr. C.M. Zetsma

Utrecht, 9 mei 2023.